

WALPO. 1/24

**Ikimuistoiset
jäähyväiset**

**Esittelyssä uusi
puheenjohtaja**

**Vaihtopenkki:
Slovenia**

Päätoimittajat ja taitto

Milla Saari (millsaa@utu.fi)
Pekka Kärkkäinen (jupekk@utu.fi)

Toimituskunta

Anni Rikkonen	Lotta Takala
Anni Sorakunnas	Mika Halmela
Charlotta Leponiemi	Nina Puotila
Ella Laattala	Olli Jokela
Erika Tilander	Pekka Lanne
Heidi Hytti	Sampo Mustonen
Hilppa Nissinen	Samuli Heliste
Jenna Summala	Selmasisko Matti
Kalle Hyttinen	Valtteri Haapaniemi
Lilli Louhikoski	

Muut kirjoittajat

Aliina Härmä
Kasper Varheenmaa
Liina Valta
Politiikan Opiskelija S.
Seela Manninen
Triinu Grün

Editointi

Anni Sorakunnas
Ella Laattala
Lilli Louhikoski
Nina Puotila

Mainoshankinta

Anttoni Niemi (anttoni.m.niemi@utu.fi)
Sinikka Paljakka (sinikka.k.paljakka@utu.fi)
Vanessa Luovikari (vanessa.c.luovikari@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry

Sisällys

Pääkirjoitus s. 4

Pekka Kärkkäinen ja Milla Saari

Index-palsta s.5

Kasper Varheenmaa

Klubin uusi puheenjohtaja s. 6

Pekka Kärkkäinen ja Milla Saari

Esittelyssä vuoden 2024 hallitus s. 10

Pekka Kärkkäinen ja Milla Saari

Ikimuistoiset jäähyväiset s. 16

Politiikan Opiskelija S.

4+1 nostoa: Lakot s. 18

Lotta Takala

Vieraskynä s. 20

Triinu Grün, Liina Valta ja Aliina Härmä

Vaihtopenkki:

Ljubljana, Slovenia s. 22

Seela Manninen

Pääkirjoitus

6.3.2024

Kun meidät pitkän ja piinaavan syyskokouksen jälkeen valittiin tähän pestiin, totesimme yhteen ääneen, että ”mulla ei ole mitään visiota visuaalisesta ilmeestä”. Koluttuamme arkistot läpi sekä yritettyämme pusertaa ulos omia ideoita, totesimme, että miksi sitä hyvää vaihtamaan. Joten kauniista kansista kiitos kuuluu Lotalle ja Heidille, viime vuoden päätoimittajille.

Ennen kun pääsimme pitämään ensimmäistä kokousta, saati taittamaan, aloitimme tulevan urakamme järjestelemällä P-klubin toimistolta löytyvän erittäin täyden Walpo-laatikon. Joitain lehtiä oli painettu valtavia määriä, mutta Milla ”ratkaisi” ongelman kaatamalla kupin kahvia yhden lehtipinon päälle, joten saimme lopulta kaikki Walpot mahtumaan kauniisti laatikkoonsa.

Tämän jälkeen oli aika ensimmäisen kokouksen, jonne väkeä yritettiin aktiivisen somemarkkinoinnin lisäksi houkutella pullien ja suklaan avulla – emme tiedä kumpi oli ratkaiseva tekijä, mutta paikalle uskaltautui pari uutta toimituskuntalaista, joten meille jäi voittajafilis. Kokouksen tunnelma oli suorastaan hilpeä, ja hyviä juttuideoita vain sateli toisensa perään, joten päätoimittajapari katsoo tulevaa vuotta luottavaisin mielin. Ja ei hätää – Walpodcastin tarina jatkuu yhä!

Lehden teko on opettanut meille paljon, ja nyt voimme tyytyväisinä, ja ehkä hieman helpottuneinkin esitellä ensimmäisen Walpomme! Lopuksi voisimme vielä todeta, että nauttikaamme kaikki näistä kevään ensimmäisistä auringonsäteistä ja kenkien alla (tai sisällä) narskuvasta hiekotushiekasta, jota loppumaisillaan olevana talvena kaduilla tuntuu olevan ennätysellisen paljon.

Toivotamme kaikille mukavaa kevättä ja odotamme innolla, mitä tuleva vuosi tuo tullessaan!

Pekka ja Milla

Poikkitieteellisyys on arjen juhlaa!

Fuksisyksy lähti käyntiin hektisesti, mutta silti aurinkoisin mielin. Heti fuksiviikolla sain lämpimän vastaanoton sekä P-klubilta ja sen jäsenistöltä että Indexiltä. Uusi paikkakuntakaan ei tuntunut enää niin tuntemattomalta ja pelottavalta. Syksy vierähtikin iloisissa merkeissä todella nopeasti. Jouduin samaan aikaan käymään paljon töissä, mutta onneksi ihanan vastapainon tarjosi P-klubin ja Indexin toiminta. Väliin mahtui myös omaehtoista liikuntaa ja jopa hieman opiskeluakin.

P-klubi näytti toiminnallaan järjestötoiminnan ihanuuden. Olin kuin ruutitynnyri täynnä potentiaalista järjestöenergiaa ja P-klubi oli minun Sarajevon laukaukset. Katse kuitenkin kääntyi nopeasti poikkitieteellisyyteen ja sen mahdollisuuksiin eli Indexiin. P-klubille kiitosta ja kunniaa mahdollisuudesta toimia P-klubin Index-vastaavana!

Indexin hallituksessa toimin tänä vuonna tapahtuma- ja yhdenvertaisuusvastaavana. Heti Indexin syyskokouksen jälkeen käärimme hihat ja ryhdyimme hommiin. Kasassa on aivan ihana jengi ja uskon, että hallituskaudesta tulee mitä mahtavin. Tapahtumavastaavana tehtäväni on järjestää Indexin jäsenille erilaisia tapahtumia, kuten sitsejä, kotibileitä ja baaribileitä. Jotta burn-out ei kummittelisi selkäni takana, apunani on mitä taitavin tapahtumavastaavaparini sekä muun hallituksen tuki.

Pyrimme aktiivisesti tekemään yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa, jotta tapahtumat tavoittaisivat mahdollisimman suuren yleisön. Yhdenvertaisuusvastaavana tehtäviini kuuluu varmistaa, että Index ry:n turvallisen tilan periaatteet toteutuvat ja että kaikki kokisivat olonsa tervetulleiksi meidän järjestössämme, oli kyseessä sitten tapahtuma, sitsit tai ihan vain yliopistolla oleskelu. Tähänkin on apunani lahjakas yhdenvertaisuusvastaavaparini.

P-klubin Index-vastaavana pidän tärkeänä, että poikkitieteellisyys näkyy ja pysyy. Pyrin myös ylläpitämään yhteistyötä ja matalan kynnyksen kommunikaatiota P-klubin hallituksen ja jäsenistön kanssa.

P-klubilla on tänä vuonna äärimmäisen mahtava porukka hallituksessa. Toivon paljon yhteistyötä P-klubin ja muidenkin järjestöjen kanssa. Tapahtumavastaavana kannustan suuresti kaikki tulemaan Indexin tapahtumiin, sillä ne ovat erinomainen tilaisuus tutustua laajemmin muiden ainejärjestöjen opiskelijoihin ja luoda uusia ystävyys-suhteita. Jo tiedekuntamme sisäinen poikkitieteellisyys avartaa mieltä ja luo uusia näkökulmia ajatteluun. Odotan kevättä ja tulevaa hallituskautta innolla!

Toivotan P-klubille ja Indexille menestystä ja mahtavaa kevään odotusta!

Kasper Varheenmaa
Index-vastaava

Henkilökuvassa

Kaisla Kontkanen

Helmikuinen perjantaiamupäivä alkaa samalla harmituksen aiheella kuin niin usein aiemminkin: toimiston valoissa ei saa edustavaa otosta kenestäkään. Ulkona ropisee loputkin lumikinokset sulattava kaatosade, joten sielläkään emme saa räpsittyä kuvia. Tästä huolimatta, läpi Turun loppupalven trooppisen vesisateen, toimistolle on taivaltanut ainejärjestömme uusi puheenjohtaja: Kaisla Kontkanen.

”Olen kiero savolainen hauskalla tavalla!”

Annamme ensin Kaislalle vapauden esitellä itsensä. Hän kertoo ylpeydellä kuopiolaisista juuristaan. Kaisla huomauttaa, kuinka joku voisi kuvitella varsinaisen Savo-mafian ottaneen P-klubin haltuunsa (edeltävä puheenjohtajamme Anna on kotoisin Varkaudesta). Kuopiolla on erityinen paikka Kaislan sydämessä, ja hän tunnustautuukin olevansa ”Kuopio-lover for life”. Kotiseudulla luonto on lähellä ja mummola maaseudulla, joten metsässä ja veden äärellä liikkumisesta on tullut Kaislalle tärkeää jo lapsena. On savolaisuus Kaislan mukaan muovannut hänen luonnettaankin: ”Olen kiero savolainen hauskalla tavalla!” Järjestötoiminnassa kiero, ja toisaalta lupsakka, savolaisuus näkyy hänen mukaansa siten, että hän osaa ottaa asiat sopivan rennosti: hommat kyllä järjestyvät, mutta niistä ei kannata turhia stressata.

Joku voisi kysyä, miten Savoa ylistävä puheenjohtajamme on päätenyt Turkuun? Vaikka Kaislalla ei ollut Turusta suuremmin kokemusta ennen muuttoa kaupunkiin, kypsyi ajatus muutosta Suomen entiseen pääkaupunkiin melko nopeastikin. ”Googletellessani eräänä yönä törmäsin amerikkalaiseen poliitikkoon Alexandria Ocasio-Cortezin, joka vaikutti coolilta tyypiltä. Huomasin, että hän oli opiskellut kansainvälistä politiikkaa. Otin sitten selvää, missä päin Suomea sitä voisi opiskella. Turun yliopisto tuli ensimmäisenä vastaan, ja oli heti kiinnostavalta vaikuttava mahdollisuus.” Turku vahvistui ensisijaiseksi vaihtoehdoksi sen jälkeen, kun Jodel-kyselyn perusteella meininki Turussa oli Tamperetta selkeästi parempi. Jälkikäteen Kaisla tajusi, että Tampereen Jodelissa saattoivat olla äänessä paikalliset kauppilaiset, jotka eivät antaneet järin mairittelevaa kuvaa opinnoista siellä.

Vähäisestä kokemuksesta huolimatta Turkuun muutettuaan Kaisla kotiutui uuteen kotikaupunkiinsa nopeasti. ”Ensimmäisten kolmen päivän jälkeen huomasin, että olin jo siinä vaiheessa onnellisempi kuin olin Kuopiossa ollut ennen muuttoa.” Turussa hän pitää erityisesti siitä, että Turku on sopivan pieni kaupunki, josta löytyy silti laajasti kulttuuria, taidetta ja musiikkia, sekä kaiken tämän vastapainoksi rauhaa ja luontoa. Lisäksi Turku on hänenkin mielestään erittäin kaunis kesäkaupunki, ja päätoimittajat (varmasti monien muiden tavoin) voivat olla samaa mieltä.

”Olen saanut tosi paljon irti klubista, ja haluaisin tuoda sen myös muille.”

Turun lisäksi opiskelijaelämä ja P-klubiin kotiutuminen sujuivat Kaislalta nopeasti. Ainejärjestöhommissa hän ei kuitenkaan ollut kiinnostunut heti, eikä hallituksen työ ollut ollenkaan tuttua. Kaveriporukan innostuksen kautta mielenkiinto hallitukseen hakemista kohtaan kuitenkin nousi, ja lopulta Kaislasta tuli vuoden 2023 hallituksen taloudenhoitaja. Puheenjohtajanaan pesti ei kuulunut alun perin suunnitelmiin. Vähitellen Kaislasta alkoi kuitenkin tuntua siltä, että hänellä olisi vielä annettavaa ja visioklubin tulevaisuuden suunnasta. Epävirallinen päätös hakea puheenjohtajaksi syntyi viime syksyn kastajaisissa: ”Emme olleet Rikun kanssa puhuneet ensi vuodesta mitään, mutta tiesin, että Rikua voisi kiinnostaa varapuheenjohtajan pesti. Sanoin siinä sitten Rikulle, että miltä kuulostaisi, jos minäkin hakisin hallituksen puheenjohtajistoon. Sanomatta sanaakaan Riku heitti kivet, ja niin päätös hakemisesta syntyi.”

Uuden puheenjohtajan tavoitteena on pitää klubi ihmisläheisenä. ”Haluaisin nähdä, että klubi jatkaa eteenpäin yhteisöllisenä. Olen saanut tosi paljon irti klubista, ja haluaisin tuoda sen myös muille.” Vaikka opiskelijaelämä on viime vuosina muuttunut paljon, hän tiedostaa, että saavutettavuus ja tapahtumien monipuolisuus ovat asioita, joihin on edelleen panostettava. Kaislan tavoitteena on, että kaikilla olisi nähty olo, kun he saapuvat tapahtumiin. ”Aina löytyy ne porukat, jotka bilettää Lygasisa puoli viiteen asti, mutta iso haaste on se, miten saadaan rauhallisemmat mukaan? Faktahan on se, että tapahtumiin on pelottavaa tulla, jos siellä ei ole kavereita.” Puheenjohtaja kuitenkin näkee, että klubin tapahtumissa käy jo nyt hämmästyttävän monipuolisesti ihmisiä. Jotkut saattavat tulla esimerkiksi Trivial Perseisiin tai Kevätkeittoon Turun ulkopuoleltakin. Tämänkaltaiset jäsenistöä yhteen tuovat tapahtumat ovat Kaislan mielestä tärkeä osa klubin perinteitä.

”Mä en ymmärrä, mut nää kaikki on sairaan hauskoja tyypejä!”

Vuoden 2024 hallituksesta tuore puheenjohtaja on innoissaan. ”Mä en ymmärrä, mut nää kaikki on sairaan hauskoja tyypejä!” Kaisla kehuu uuden hallituksen soljuvaa yhteistyötä, tekemisen meininkiä ja hyvää yhteishenkeä. Hyppäys taloudenhoitajan paikalta pöydän päähän puheenjohtajaksi vaati toki totuttua, mutta hän kokee, että alkujärjestelyjen jälkeen uuden hallituksen luovuus voi nyt päästä valloilleen. Kaisla haluaa myös pitää huolta hallituksen sekä koko jäsenistön hyvinvoinnista. Savolainen lupsakkuus ja aiempi työkokemus seurakunnan leirien vetäjänä ja johtajana antavatkin perspektiiviä asioihin: ”Hallitushommiin helposti kuplautuu ja hommat kaatuu päälle. Mutta kun siitä fiiliksestä pääsee, tajuaa, että tämä on kuitenkin vain ainejärjestö.” Vaikkakin rakas sellainen.

P-klubissa puheenjohtajan mukaan on parasta yhteisöllisyys ja se, että kaikki voivat olla ihania omalla tavallaan. Oudointa (hyvällä tavalla) Kaislan mielestä klubissa on se, että P-klubi on kuin kultti: ”Onhan se nyt kummallista, että fuksiviikoilla neljäntenä päivänä viedään fuksit salaiseen paikkaan bussilla, seistään ympyrässä shottilasi kädessä, ja yhtäkkiä alkaa kuulua 'ts-tss-ts-tss.'”

Lyhyet

1. Mikä on mielestäsi paras podcast?

Jäljillä on aktiivisessa kuuntelussa, mutta nukku-
maan mennessä se vaihtuu Antin Koulumatkaan.
Kaisla toteaa samaistuvansa Holmaan siinä, että
häinkin voisi puhua itsekseen autossa - ehkä saam-
mekin joskus nauttia Kaislan koulumatkasta?

2. Mikä on toteemieläimesi?

Kuukkeli. Ja tämä on fakta, sillä Kaisla on tehnyt
varsin tieteellisen nettitestin aiheesta.

3. Mikä on arkiruokabravuurisi?

Bravuurikseen Kaisla nimeää chilitofuwokin,
mutta kertoo syöneensä viimeiset neljä päivää
jäätelöä, sillä hänen on tyhjennettävä pakkanen
keittiöremontin vuoksi.

4. Mikä on oudoin saamasi lahja?

Isovanhemmilta saatu pöytäviiri.

5. Kaisla mainitsi harrastavansa crossfitiä, joten tämä poiki haastattelun lomassa kysy- myksen: mikä on ärsyttävin crossfit-liike?

Tempaus saa kuulemma Kaislan pinnan
kiristymään, sillä siinä ei voinutkaan olla heti
hyvä vaan tekniikka vaatii pitkälistä hiomista.

Hyvä tietää: Kaisla on kerran palauttanut
400 kindermunaa Prismaan, eli vastaavassa
tilanteessa olisin yhteydessä häneen.

Esittelyssä hallitus 2024

1. Olen...
2. Hallituksessa 2024 toimin...
3. Jos en olisi nykyisessä pestissä, haluaisin olla...
4. Tapahtumista odotan eniten...
5. Muiden hallituslaisten kanssa minua yhdistää...
6. Muiden hallituslaisten kanssa minua erottaa...
7. Akateeminen Hese vai 24/7 Subi?

1. Kaisla Kontkanen
2. Puheenjohtajana ja toisena yhdenvertaisuusvastaavana
3. Taloudenhoitaja <3
4. Vappuviikkoa ja vapun laivaseminaaria! Vappu on ehdottomasti opiskelijan parasta aikaa.
5. Super hyvä huumorintaju!
6. Kukaan muu ei puhu savon murteella :(
7. Hese.

1. Richard Engström, 2. vuoden valtio-opin opiskelija
2. Varapuheenjohtajana, yhdenvertaisuusvastaavana, ympäristö-vastaavaha, tutor-vastaavana ja hyvinvointivastaavana
3. Lippu-upseeri
4. Vappuaatto
5. Maanantaiaamun aikainen herätys
6. Makian T-paitojen määrä
7. Subi

1. Jesse Metsälä
2. Sihteeri, tiedotusvastaava, www-vastaava
3. Taloudenhoitaja
4. Mitä tahansa risseä!
5. Hassuttelu
6. Mario Kart -taidot, oon paras :)
7. Hese til I die.

1. Selma Eerikäinen
2. Taloudenhoitajana
3. Haluaisin olla sihteeri
4. Vappua
5. Väsymys aamukokouksissa
6. Etten siedä kalaa
7. Valitsen akateemisen Hesen

1. Elviira, ekan vuoden valtio-opin opiskelija
2. Valtio-opin koulutuspoliittisena vastaavana
3. Kristiina
4. Ekskuja!
5. Hassuttelu
6. Obsessio sanaristikoiden tekemiseen
7. Akateeminen Hese

1. Kristiina Karvonen
2. Poliittisen historian kopona
3. Elviira eli valtio-opon kopona
4. Vuosijuhlia
5. Hupsuttelu
6. Huono matikkapää
7. Akateeminen hese <3

1. Pihla Posti
2. Festiksenä
3. Taloudenhoitaja
4. Vappuviikkoa
5. Höpsöttely
6. Se, että asun kommuunissa
7. Akateeminen hese

1. Aino Särkelä
2. Juhlavastaavana aka festiksenä
3. Se toinen festis
4. Trivial Perseitä
5. Rakkaus P-klubiin
6. Olen kaikkia nuorempi
7. Subway

1. Olen Anttoni Niemi, valtio-opin maisterivaiheen ensimmäisen vuoden opiskelija
2. Hallituksessa 2024 toimin työelämä -ja alumnivastaavana, SYY-vastaavana ja varainhankintavastaavana
3. Ulkosuhdevastaava
4. Vappuviikkoa
5. Yleinen sekoilu
6. About vuosikymmenen verran ikää
7. Akateeminen Hese

1. Elle Okker
2. Ulkosuhdevastaava ja kansainvälisyysvastaavana
3. Polhissan kopio
4. Klubin vuoja
5. Rakkaus klubia kohtaan <3
6. Se et oon Paimiosta
7. Akateeminen hese

1. Meri-Tuulia Korhonen
2. Ekskursio- ja some-vastaavana
3. Festis tai kulttuurivastaava
4. P-klubin vappua
7. Hese

1. Vanessa Luovikari
2. Kulttuuri-, ekskursio-, varainhankintavastaava ja lippu-upseeri
3. Suomen tasavallan presidentti
4. Vuosijuhlia
5. Höpsöttely
6. Rakastan punssia <3
7. Kotona syöminen

1. Sinikka
2. Liikunta- & varainhankintavastaava
3. Ekskursiovastaava
4. Vuosijuhlia
5. Kofeiinin suurkuluttaminen
6. Se et päädyin hallitukseen vähän vahingossa
7. Hese ja sielt soijatortilla <33

D O R I S

P - K L U B I

DORIS

Y Ö K E R H O

Linnankatu 18
TURKU

IG fredrik_bar
FB FredrikBar

Ikimuistoiset jäähyväiset

Keskiviikko 28.2.2024 – miten harvinaislaatuinen päivä! Kun sain muutama kuukausi sitten tilaisuuden päästä seuraamaan Yle Uutisten suoran lähetyksen kuvausta, en osannut kuvitellakaan, että tuo lähetys tulisi olemaan Matti Röngän viimeinen. Rakastetun uutistenlukijan eläköitymisilmoitus vain muutamaa päivää aiemmin oli aiheuttanut kansakunnassa kohahduksen ja nostattanut pintaan monenlaisia tunteita – sellaisiakin, joita on hankala tulkita, saati myöntää itselleen.

Junamatkalla Helsinkiin olen niin jännittynyt, etten pysty tekemään yhtäkään niistä tehtävistä, joita olin itselleni matkan ajaksi asettanut. Universumi antaa minulle kuitenkin myös hyvän alibin, sillä internet ei joka tapauksessa toimi junassa ollenkaan. Kun juna vielä jumiutuu pysyvästi loskaiselle välisasemalle, tunnen jo melkein epätoivoa, kunnes päätän antaa itselleni luvan tilata loppumatkalle taksin. Auton takapenkillä selailen hurmaavan uutisankkurin omaa Wikipedia-artikkelia. Häveliäästi himmennetyn näyttöni valaistuksessa siihen upotettu kuva näyttää etäisesti Sauli Niinistöltä, mutta se onkin jo yli 10 vuotta vanha – tiedän, että Pasilassa tulen tapaamaan sen saman tutun ja turvallisen Matti Röngän, johon olen uutislähetyksissä tottunut.

Saavun lopulta paikalle rutkasti myöhässä ja jään harmikseni paitsi rakennuksen ja toiminnan esittelykierroksesta. Ylen ylen ystävällinen henkilökunta kuitenkin laskee minut sisälle ja lyhyen briiffauksen jälkeen ohjaa kohti studiota, jossa lähetys on juuri alkamaisillaan.

Siellä hän seisoo, valmiina viimeiseen lähetykseensä koskaan. Kuusjärven kunniakas vesa, Yhteiskunta-alan korkeakoulutettujen Vuoden Yhteiskuntatieteiljä 2013, uutisankkurin näköinen mies.

Katseemme kohtaavat astuessani tarkkailemaan miki-tystä, vaikka yritän sulautua taustaan ja olla häiritsemättä operaatiota. Katsekontakti on vain muutaman sekunnin mittainen, mutta oloni on omituisen häkeltynyt.

Kun katseemme kohtaavat lähetyksen video-inserttien aikana uudelleen vielä useamman kerran, sisälläni varmistuu ajatus siitä, että minun täytyy päästä sanomaan Matille jotain. Sinatran ikivihreiden sointujen viimeisten sävelten vielä soidessa studiossa jään jonon hännille odottamaan vuoroani olla yksi monista onnentoivottajista. Työntekijöiden jo hääräillessä ympäri ämpäri studiotilaa oma vuoroni vihdoinkin koittaa, ja olemme yhtäkkiä aivan kasvokkain. Matti kättelee minua jämäkällä ja varmalla otteella. Saan ilmaistuksi onnitteluni hänen upeasta urastaan, ja hän kiittää minua kohteliaasti. Lyhyen yhteisen hetkemme jälkeen Matti ei käännäkään poistuakseen, kuten olin olettanut, vaan pyytääkin minut mukaansa juhlistusdrinkkeille. Imarreltuna ja otettuna työyhteisön vieraanvaraisuudesta suostun tietenkin kutsuun, mutta kulkiessamme kaksin kohti ulko-ovea minulle alkaa valkenemaan, etteivät kyseessä kenties olekaan firman yhteiset juhlallisuudet.

Saapuessamme paikalliseen baariin vatsanpohjassani lentelee jo perhosparvi, jonka pyrin hukuttamaan hanajuomalla. Istumme vierekkäin tiskille. En voi vastustaa toistamasta vielä uudelleen niitä latteuksia, joihin Matti on aivan varmasti jo kyllästynyt.

“Olisin mielelläni nähnyt sinut ankkurina vielä monta vuotta! Oliko päätös eläköitymisestä hankala?” Tiedän kuulostavani melko kömpelöltä, mutta kenties Matti näkee silmissäni jotain, mikä saa hänet vastaamaan avoimesti.

“Äh, ehkä tämän vanhuksen on aikakin lopettaa. Moni oli sitä mieltä, että sössin presidentinvaalien uutislähetys”, Matti sanoo vakavamielisenä ja pudistaa hieman päätään. “Sukupuolinen suuntaus... Sanani menivät sekaisin, vieläkin hävettää.”

Katsoessani hieman vakavaa, miehistä profilia tajuan yhtäkkiä päässäni pyörivän vain ajatuksen siitä, miten kovasti haluaisin Matin sössivän minua – mutta en voi sanoa sitä ääneen, en vielä. Hänen herkkä itsereflektiivisyytensä saa minussa heräämään helliä tunteita. Alan pudistaa päätäni sympatianosoituksena, mutta Matti jatkaa: “Tietenkään eläköitymiseni ei johdu mistään kohusta, mutta...”

Keskeytän Matin laskemalla kämmeneneni hänen baaritiskillä lepäävälle käsivarrelleen, jota tiedän ulkotakin alla edelleen verhoavan tummansinisen, tyylikkään ja klassisen puvuntakin hihan, ja olen sivusilmällä näkevinäni Matin sormien hetkellisesti jäykistyvän hänen pitkän tuoppinsa ympärillä. Kenties kuitenkin vain kuvittelen, sillä Matin kääntyessä koko vartalonsa mitalla katsomaan minua suoraan silmiini en voi keskittyä muuhun kuin hänen siniharmaisiin sielunpeileihinsä. Nyt kun näen ne näin läheltä, ajatukseni tuntuvat sumenevan kokonaan. Mitä olinkaan sanomassa?

“Älä...”, ääneni värähtää, ja rykäisen nopeasti kurkkuani. “Älä sano noin”, toistan painokkaammin. “Olet tuonut arkeen pysyvyyttä ja iloa suomalaisille yli kahden vuosikymmenen ajan! Äänesi kuuleminen on ollut iltojeni kohokohta jo vuosia... Jos vain tietäisitkin, miten paljon merkitset niin kovin monelle.” Tunnen värin leimahtavan poskilleni Matin katseen alla.

Onko alkoholi noussut päähäni näin nopeasti, kuvittelenko vain tämän sähköisen tunnelman? Tuijotamme hetken toisiamme – hetken, joka tuntuu venyvän iäti – enkä haluaisi sen loppuvan ikinä.

Lopulta Matti rikkoo hiljaisuuden.

“Kerro minulle.”

Matala äänensävy aiheuttaa minussa väristyksiä. En tiedä, osaanko oikein tulkita sitä. Aivan kuin Matin olisi hankala puhua, mutta eihän se voi pitää paikkaansa – hänhän tietää aina mitä sanoa, kun lähetyksissä on ongelmatilanteita.

“Kaikki ne vaalilähetykset... kun olen istunut valvo-
jaisissa välittämättä pätkääkään tuloksista, odottaen
sinun ilmestymistäsi uudestaan uudehkon
televisiomme ruudulle. Charmikkaat solmiosi,
asiantunteva kommentaattiosi, auktoriteetti, jolla
ohjaat lähetysten kulkua... Minun on ollut niin
hankalaa keskittyä muihin paikallaolijoihin.”
Huokaan, ja käännän katseeni kaihoisasti pois päin.
“Mutta olet tehnyt tämän politiikan opiskelijan
toimituksillasi hyvin onnelliseksi.”

En uskalla enää kääntää katsettani takaisin. Yhtäkkiä minusta tuntuu, että olen ollut liian uskalias. Ampaisen ylös ja otan jo ensimmäisen askeleen kohti ovea, mutta Matti nousee myös ja tarttuu hellästi kiinni ranteestani, estäen pakomatkan alkumetreilleen. Sydämeni tykyttää aivan vallattomana vasten rintakehääni. Kun käännyn takaisin Mattia kohti, olemme lähellä toisiamme ja lähes kasvokkain, hän hieman pidempi kuin minä.

“Ethän suotta lähde pois hyvästelemättä”, Matti sanoo lempeästi, “tai jos haluat... voimme lähteä yhdessä.”

Poistuessamme baarista en voi vastustaa kiusausta tarkistaa Matin Wikipedia-sivua vielä kerran. Päivittäessäni sivun näen, kuinka sanamuoto “työskentelee Yle Uutisissa” muuttuu muotoon “*työskenteli* Yle Uutisissa”. Tunnen rinnassani pientä kaihoisuutta, kunnes takaani ojentuu vahva käsi, joka kietoutuu vyötärölleni. Sen turvallisen painon ansiosta minun on helppo sulkea Wikipedia-välilehti selaimestani ja työntää kännykkä takaisin taskuuni. Astuessamme yhdessä yöllisen Helsingin syleilyyn olen melkein varma, että vanhan loppu voi sittenkin olla jonkin uuden ja kauniin alkua.

Nimim.

Politiikan Opiskelija S.

4+1 nostoa: Lakot

Teksti: Lotta Takala

Suomen alkuvuotta on jälleen sävyttänyt poliittinen keskustelu, kun lakkoaalto on laittanut palvelua palvelun perään paussille. Niin päiväkodit, julkinen liikenne, kuin muut yhteiskunnan kantavat voimat ovat ehtineet vuoden parin ensimmäisen kuukauden aikana lakkoilla hallituksen työmarkkinaudistuksia vastaan. Tämä keskustelu on saanut myös Walpon toimituskunnan hereille, ja tässä onkin listattuna 4+1 nostoa kuuluisista poliittisista lakoista sekä perinteisistä lakoista maailmalla ja Suomessa.

1 Hollywoodin käsikirjoittajien lakko 2023

Tämä tuore lakko seisautti Hollywoodin, ja amerikkalaisen viihdeteollisuuden johtavan aseman ansiosta, kaikki länsimaalaiset viihteen kuluttajat. Lukuisat sarjat, elokuvatuotannot ja televisioformaatit seisahtuivat, joten jos pohdit missä se lempisarjan uusin kausi viipty, voi syy löytyä tästä lakosta. Lakon suurimpia taustasyitä oli tuorein maailmaa mullistava keksintö; tekoäly. Lakko kesti viisi kuukautta ja päättyi kirjoittajien hyväksi uusien työsopimusehtojen asettamisella. Käsikirjoittajien lakko ansaitsee paikkansa listalla, sillä on kunnioitettava suoritus saada yhden ammattiliiton asettamalla lakolla näin näkyvät vaikutukset myös tänne rapakon toiselle puolelle.

2 Ranskan lakot eläkeiän nostoa vastaan 2023

Ranskassa Macron halusi nostaa eläkeiän 62 ikävuodesta 64 ikävuoteen. Tätä seuranneet lakot ja protestit keräsi noin miljoona ihmistä barrikadeille. Ranskan lakko- ja protestikulttuuri nosti tämän lakon listalle, sillä ranskalaisten intohimoinen tapa osoittaa mieltä on näin Suomesta käsin tarkasteltuna jopa ihailtavaa. Savun täyttämä ilma, poltetut autot ja aggressiiviset kyltit välittävät eri tavoin viestiä poliitikoille, kuin Senaatintorilla nähdyt värikkäät ilmapallot. Aiheen tiimoilta olisi myös mielenkiintoista nähdä, kuinka shokkiin Yhdysvaltojen presidenttiehdokkaat ja senaatin jäsenet menisivät, jos heille kerrotaisiin kuinka Ranskassa ihmiset haluavat eläkkeelle 62-vuotiaina.

3 Saksan veturinkuljettajien lakko 2024

Saksassa veturinkuljettajat olivat lakossa kolme päivää. Pelkästään tämä ei kuitenkaan riitä listalle pääsyyn. Pisteet nousivat, kun lakko sai ulkopuoliselta taholta lisäpotkua. Samaan aikaan nimittäin maanviljelijät protestoivat tukkimalla moottoreita traktoreilla sekä muulla tavalla. Tämä yleisen kaaoksen maksimointi ei ole toistaiseksi näkynyt Suomessa, jossa julkisen liikenteen pysähtyminen johti ihmisten suksien ynnä muiden pölyisten liikuntavälineiden hyötykäyttöön, kun töihin oli päästävä. Suomessa lakkopäivien valitettava lieveilmiö olikin hassunhauskat työmatkavideot sosiaalisessa mediassa.

4 Pillulakko 1904

Nimi kiinnitti huomion, mutta kyse on kuitenkin historiallisesti merkittävästä lakosta, joka sulki kolme paperitehdasta: Voikkaan, Kymen ja Kuusankosken. Tehtaiden 1800 työntekijästä 1100 lakkoili johtajan naistyöntekijöihin kohdistunutta seksuaalista häirintää vastaan. Tästä on nyt tasan 120 vuotta, ja edelleen, etenkin naiset, kamppailevat samojen aiheiden parissa. Toimitukselta ei ole tästä lakosta mitään hupsua sanottavaa, mutta ikonisen lakon papukaijamerkin Pillulakko ansaitsee.

+1 Ranskan suuri vallankumous 1789

Tämä kaikkien lakkojen äiti, jos jätetään huomiotta, kuinka ensimmäinen lakko tapahtui jo pyramideja rakentaessa 1100 eaa., on seurauksiltaan vertaansa vailla. Jopa bändi *Yeah Yeah Yeah* on kirjoittanut tapahtumista kappaleen *Heads Will Roll*.

Listalle eivät vielä nousseet Suomessa käynnissä olevat lakot niiden kokoluokasta huolimatta, sillä tilanne on toistaiseksi auki. Sopua hallituksen ja Ay-liikkeiden välillä ei tätä artikkelia kirjoittaessa ole syntynyt. Poliitiikan tutkijana voi spekuloida onko valtiovarainministerin sivutyö, trendikkäämmiin *sidehustle*, leikkuulautamarkkinoilla vaikuttanut neuvottelujen etenemiseen. Jäämme seuraamaan tilannetta.

Opiskelijat eivät halua Turun normaalikoulua Educariumille

Alkuvuodesta Turun yliopisto julkaisi tiedotteen, jonka mukaan yliopisto yhdessä Turun kaupungin kanssa suunnittelee Turun normaalikoulun toimintojen siirtämistä Turun yliopiston tiloihin Educariumille. Vaikka tällä hetkellä kyseessä onkin vasta suunnitteluvaihe, jonka aikana kartoitetaan yleisesti koulun siirtämisen mahdollisuuksia, nousi opiskelijoiden keskuudessa vastarintaa idealle.

Opiskelijat muodostivat nopealla aikataululla työryhmän, joka alkoi valmistelemaan opiskelijoiden kannanottoa tarkoituksenaan nostaa Turun normaalikoulun siirtämisen riskiä esille. Työryhmä muodostikin lopulta yhdeksän kohdan Opiskelijoiden Edun puolesta -kannanoton, joka sai kiitosta niin muiden opiskelijoiden, Turun yliopiston ylioppilaskunnan, kuin Turun yliopistonkin suunnalta. Kannanoton allekirjoitti 14 eri järjestöä, joihin kuuluivat muun muassa Index ry ja sen kaikki alajärjestöt. Kannanotto sai paljon huomiota, ja siitä kirjoitettiin artikkeli myös Turun Sanomiin.

Kannanotossa mainittiin suurena ongelmakohtana muun muassa huoli järjestötilojen, itse- ja ryhmäopiskelutilojen, kirjaston sekä opiskelijaravintoloiden kohtalosta. Educariumilla toimii kaksi jo nyt varsin ruuhkaisaa opiskelijaravintolaa sekä kirjasto, josta löytyy kaikille alakampuksen opiskelijoille oman alan tenttikirjoja ja muuta akateemista kirjallisuutta. Opiskelijoiden omista tiloista alakampuksella on jo nyt jouduttu tinkimään, ja monilla järjestöillä onkin vain pieni huone koko jäsenistön tiloiksi, minkä vuoksi tiivistäminen tuntuu vaikealta ajatukselta monelle opiskelijalle.

Lisäksi huolta nousi opiskelijakulttuurin muutoksista. Alakampuksella järjestetään varsinkin vapun aikaan paljon opiskelijatapahtumia, jotka ovat tärkeä osa paitsi alakampuksen myös koko Turun yliopiston opiskelijoiden opiskelijakulttuuria.

Opiskelijoiden mielestä olisi vastuutonta siirtää alaikäisiä, erityisesti ala-asteella olevia samalle kampukselle, jossa järjestetään opiskelijatapahtumia. Opiskelijakulttuurin jatkuvuus ja tärkeys opiskelijoille tulisi ottaa huomioon päätöksiä tehdessä.

Peruskoulun siirtyminen vaikuttaa myös Turun yliopiston valitsemisen mielekkyyteen, kun uudet opiskelijat vertailevat korkeakouluipaikkoja yhteishaussa. Turun yliopiston tehokasta ja tiivistä kampusaluetta on kehitetty paljon, ja joillekin se on ollut jopa yksi tärkeistä syistä valita juuri Turku opiskelupaikaksi. Peruskouluikäisten oppilaiden välitön läheisyys vaikuttaa paitsi juuri yllä mainittuihin seikkoihin myös siihen, ettei esimerkiksi opettajankoulutuksen opiskelijoilla ole mahdollisuutta "irrottautua" työpaikastaan edes koululla. Monille opiskelijoille esimerkiksi opiskelijatapahtumiin osallistumisen kynnys voi nousta, jos samassa pihapiirissä pyörii omia sijaisluokan oppilaita.

Opiskelijat pyrkivät nyt mahdollisimman suureen ja laajaan vaikuttamiseen työryhmien työskentelyn edetessä. Ongelmakohtien esiintuominen juuri nyt on äärimmäisen tärkeää, sillä Turun yliopiston hallitus tekee asiasta päätöksen toukokuun kokouksessaan. Vaikka normaalikoulu siirtyisikin Educariumille, on Turun yliopiston ja Turun kaupungin muodostettava realistiset opiskelijoita tukevat ratkaisut näiden ongelmakohtien ratkaisemiseksi. Opiskelijoiden huolet tulee ottaa vakavasti suunnitelmia tehdessä. Index pyrkii vaikuttamaan mahdollisimman äänekkäästi, sillä juuri meidän jäsenjärjestöjemme jäseniin tämä uudistus vaikuttaisi voimakkaasti.

Triinu Grün, Index ry puheenjohtaja
Liina Valta, Index ry opintovastaava
Aliina Härmä, Index ry koulutuspoliittinen vastaava

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Vaihtopenkki Ljubljana, Slovenia

Živjo, ja terveisiä Sloveniasta!

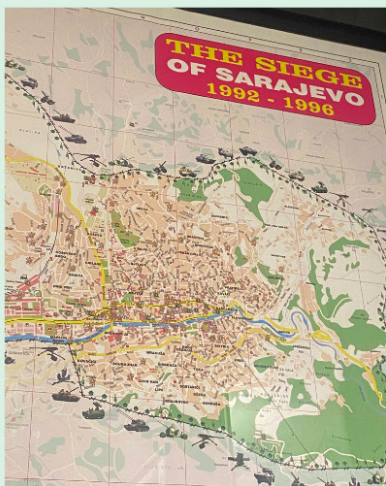
Vietin kuluneen syyslukukauden vaihdossa Slovenian pääkaupungissa Ljubljanassa. Vaihtoa edeltävissä mielikuvissani Slovenia oli luonnon ympäröimä (Suomen ja Ruotsin jälkeen Euroopan metsäisin), Ljubljana tuntui sopivan kokoiselta kaupungilta ja matkustusmahdollisuudet sekä idän että lännen suuntaan erottuivat edukseen. Häpeäkseni on todettava, että oma käsitykseni Slovenian historiasta ulottui pintapuoliseen käsitykseen maan kuulumisesta sosialistiseen Jugoslaviaan.

Mitä Sloveniasta tulee sitten ensimmäisenä mieleen? Osa saattaakin muistaa, että erään entisen Yhdysvaltojen presidentin vaimo, syntymänimeltään Melanija Knavs, on kotoisin Sloveniasta ja koripallofani voi tunnistaa Luka Dončićin nimen. Yhteiskuntatieteilijä tai filosofi kenties tuntee myös Slavoj Žižekin, jonka legendan mukaan voi silloin tällöin löytää Ljubljanan yliopiston humanistisen tiedekunnan käytäviltä.

Vaihtokaupunkini historia ulottuu jopa neoliittiselle kaudelle (eli tuhansia vuosia ennen ajanlaskun alkua). Monet mahdit ovat pallotelleet Sloveniaa Keski-Euroopassa. Esimerkiksi roomalaiset, slaavit, Napoleon ja jopa ottomaanit ovat vaikuttaneet nyky-Slovenian alueella. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen Itävalta-Unkarin hajottua ja Habsburgien otteen hellitettyä Slovenia siirtyi Jugoslavian kuningaskuntaan ja lopulta sosialistiseen Jugoslaviaan. Toisessa maailmansodassa koettiin lisäksi sekä fasisen Italian että natsi-Saksan miehitys.

Jugoslavian hajotessa Slovenia onnistui välttämään verisen hajoamissodan. Sen sijaan maassa koettiin kymmenen päivän sota, jolloin serbialaiset lentokoneet pommittivat esimerkiksi Ljubljanan lentokenttää ja kaupunkilaiset pakenivat rannikolle. Suuremmilta henkivahingoilta vältyttiin, sillä Serbialla ja Slovenialla ei ole yhteistä rajaa. Tästä huolimatta hajoamissodat näkyivät välillisesti myös Sloveniassa. Entisistä Jugoslavian maista paettiin sankoin joukoin Sloveniaan, ja muuttoliike on jatkunut nykypäivään saakka.

Pääsin itse heti sloveenin kielikurssilla sukeltamaan syvemmin maan kulttuuriin. Ensimmäisen slaavilaisen kieleni opiskelu sujui jotenkuten, ja opin kolmen viikon intensiivikurssilla perinteisimmät tervehdykset (Dober dan!) ja kiitokset (Hvala!). Opintoni jatkuivat yhteiskuntatieteiden tiedekunnassa, jossa opiskeli lähinnä eurooppalaisia, Slovenia kun ei välttämättä ole kovin tunnettu Euroopan ulkopuolella. Meitä suomalaisia Ljubljanassa oli melko runsaasti. Tietysti vaihtareita lukukausittain on yli 1000, joten siihen verrattuna suomalaisia oli melko maltillinen määrä. Saksalaisia sen sijaan tulvi ovista ja ikkunoista, kenties erään Tiktok-trendin saattelemana. Saksalaisten mielestä kolme euroa puolesta litrasta olutta baarissa tuntui kalliilta, mutta itse olin oluen hintatason lisäksi aina positiivisen yllätynyt siitä, että kaikki oli halvempaa kuin Suomessa (tämä ei ehkä ole kovin paljoa vaadittu).

Museum of Crimes Against
Humanity and Genocide

Yöjunassa Varsovasta Wieniin

Študentski boni

Yhteiskuntatieteiden tiedekunta tarjoaa Ljubljanassa laajan valikoiman mielenkiintoisia ja ajankohtaisia kursseja. Pääsin itse osallistumaan esimerkiksi Slovenian Amnestyn järjestämälle Human Rights in Practice -kurssille, jossa aktivistit ja muut asiantuntijat kertoivat meille Slovenian ja lähialueiden ihmisoikeus-ongelmista. Keskustelimme esimerkiksi maahanmuutosta ja romanien heikosta asemasta Sloveniassa. Myös opetuksen taso ja vaadittu työmäärä vastasivat sitä, mihin olen tottunut Suomessa. Suurin ero oli kenties luentojen kesto: yleensä aloitimme 90 minuutin luennolla, mitä seurasi vielä 90 minuutin seminaari.

Ljubljanan opiskelijaelämä on vilkasta, eikä pelkästään siksi, että siellä toimii jopa kaksi Erasmus-järjestöä. Tapahtumia on joka lähtöön urheilusta festareihin, ulkomaanmatkoihin ja karaokeen. Vaikka kaupungissa on vain noin 300 000 asukasta, kulttuurielämä on vilkasta ja vierailimme kavereiden kanssa esimerkiksi useilla elokuvafestareilla. Lisäksi kaikki kokemukset olivat Suomeen verrattuna erittäin edullisia. Esimerkiksi Slovenian ja Huuhkajien jalkapallokarsintaa pääsi seuraamaan reilulla kymppillä, ja viikonloppuiltaisin elokuvista nautti seitsemän euron hintaan.

Omaksi epäonnekseni pääsin kokemaan slovenialaisen sairaalan ensimmäistä kertaa jo kahden ensimmäisen vaihtoviikon jälkeen. Opin myös, edelleen epäonnekseni, että Sloveniassa suositaan kipsaamista läntisempää Eurooppaa useammin. En ollut uumoillut vaihto-opiskelun kuluvan kipsin kanssa huoneessani istuskeluun. Sentään pääsin kerrankin hyödyntämään eurooppalaista sairaskorvausta. Sain myös palvelua englanniksi, vaikka kaikki saamani paperit olivatkin sloveeniksi. Slovenian sairaalakulttuuriin kuului kaikkien edellisten käyntien paperien kysäminen mukana ja rutkasti odottelua.

Slovenialaiseen byrokratiaan törmäävät myös kaikki muut vaihtarit (tai ne, jotka päättävät koitokseen lähteä) oleskeluluvan hakuprosessin aikana. EU-maista tulevat tarvitsevat Sloveniassa yli kolmen kuukauden oleskeluun residence permit -kortin. Sitä varten on tulostettava kasa erilaisia papereita ja jonotettava muutama tunti virastotalolla. Luvan käsittelyssä menee muutama kuukausi ja suurin osa (allekirjoittanut mukaan lukien) ehtii poistua maasta ennen kuin aikoja luvan noutoon liikenee.

Polvionnettomuuden jälkeen vaihto-opintoni sujuivat rauhallisissa tunnelmissa, mutta pääsin silti näkemään ja kokemaan vaihdon parhaita puolia erityisesti matkailun merkeissä.

Bled-järvi

Tolminin rotko

Ljubljana

Ensimmäinen kosketus matkailuun oli menomatkani Sloveniaan, sillä hyödynsin Erasmus- tarjontaa vihreän matkailun tukea ja matkustin kohteeseeni maata pitkin Puolan kautta. Myöhemmin matkustin niin Budapestiin, Zagrebiin, Bratislavaan ja Bosniaan kuin Venetsiaan ja Cinque Terrelle, sekä erilaisiin luontokohteisiin Sloveniassa, kuten Bled-järvelle ja Triglavin kansallispuistoon. Vaihdon ja useamman yli kymmenen tunnin matkapäivän jälkeen Flixbus on harvinaisen tuttu näky, eikä reilun kolmen tunnin junamatka Turusta kotiseuduilleni Jyväskylään ole matka tai mikään.

Mielikuvissani Slovenian luonto näytti uskomattomalta ja paikan päällä olin siitä täysin samaa mieltä. Triglav, Slovenian korkein vuori, kohoo melkein 3000 metriin, ja ollakseen aito slovenialainen on sille kiivettävä. Myös Ljubljanaa ympäröi joka suunnasta upeat vuoret. Alppien lisäksi Sloveniasta löytyy niin rannikkoa kuin tasankoalueita sekä turisteillekin tutut Bled- ja Bohinj-järvet. Vielä syyskuussa nautimme, tai jossain tapauksessa kärsimme, yli 30 asteen helteistä ja kävimme uimassa rannikolla, jossa ihastelimme myös Italian ja Kroatian rantaviivaa.

Kuitenkin Environmental sociology -kurssilla professorimme varoitteli slovenialaisesta viherpesusta. Törmäsimme myös yhteiskuntatieteiden opinto-toimistossa Briteissä kestävästä kehitystä opiskelleeseen opintoneuvojaan, joka kertoi, että kyseiseltä alalta ei löydy työpaikkoja Sloveniasta. Lisäksi kierrätysjärjestelmä oli suomalaisen tottuneena hämmäntävä, ja asuntoni takapihan roska-astioissa kierrätettävät materiaalit olivat kaikki keskenään sekaisin. Kuulimme myös Amnestyn kurssilla Anthonyn kyseenalaisesta sementtitehtaasta, joka on saastuttanut turistien suosiman Soča-joen aluetta jo sadan vuoden ajan, ja sen asbestipäästöt on yhdistetty epätavallisen korkeaan syöpäriskiin alueella. Vihreästä maineestaan huolimatta Slovenia kamppailee siis yhtä lailla ympäristöhaasteiden kanssa.

Top 3 ikimuistoisimmat

1. Yksi Slovenian parhaista eduista on erinomainen opiskelijaruokajärjestelmä **študentski boni**, joka on peräisin ehkäpä sosialismin ajoilta. Nykyään ruokakupongit ovat vaihtuneet kännykkäsovel-lukseen, ja opiskelijat syövät ulkona erilaisissa ravintoloissa jopa ilmaiseksi. Enimmäishinta aterialta on 5,14 €. Siihen sisältyy useimmiten keitto, salaatti ja pääruoka, mahdollisesti myös jälkiruoka. Etuja on kuukaudelle saman verran kuin arkipäiviä, ja niitä voi käyttää kaksi päivässä, kuitenkin neljän tunnin välein. Tarjolla on niin intialaista, kiinalaista, vegeruokaa kuin slovenialaista pikaruokaa, pitsaa tai italialaista, sekä patonkeja ja burgereita jopa ilmaiseksi.
2. **Bosnia ja Hertsegovina** oli ehdottomasti matka-kohteista ikimuistoisin. Erityisesti Sarajevo oli upea. Paikallinen oppaamme eli kaupungissa hajoamisotien aikaan ja esitteli omaa asuin- aluettaan, jossa tarkka-ammuskelijat piileskelivät sodan aikaan. Museum of Crimes Against Humanity and Genocide saattaa olla yksi vaikuttavimmista museoista, joissa itse olen vierailut. Lisäksi Erasmus-opiskelijat pää-tyivät myös paikallislehteen sekä tekemisiin paikallisen virkavallan kanssa tehtyään tarpeensa kansallispankin eteen ennen klubille saapumista.
3. Pienemmälle vaihtariporukalle järjestetyt **sitsit** ovat ehdottomasti yksi vaihto-opinto- jeni kohokohdista. Sitsattiin niin suomalaisten kuin kansainvälisten hittien tahtiin sekä maisteltiin salmarishotteja. Suuren suosion vuoksi järjestimme sitsit jopa kahteen otteeseen.

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys.
Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja
kauttamme uuden kodin löytää 300 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

